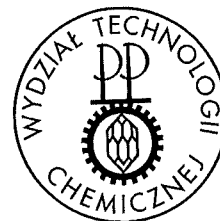

POLITECHNIKA POZNAŃSKA
INSTYTUT TECHNOLOGII I INŻYNIERII CHEMICZNEJ
ul. Berdychowo 4, 60-965 Poznań
tel. 61 665-37-16, fax 61 665-36-49
e-mail: lukasz.chrzanowski@put.poznan.pl
dr hab. inż. Lukasz Chrzanowski
Zakład Chemii Organicznej

Poznań, 14.10.2019

Ocena osiągnięć naukowo-badawczych, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy z instytucjami i towarzystwami naukowymi

dr Joanny Karbowskiej-Berent

ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w zakresie biologii. Podstawę przygotowania oceny stanowi decyzja Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów z dnia 2.09.2019 (BCK-III-L-8609/2019) o powołaniu komisji do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego (data wszczęcia postępowania 08.04.2018, pismo Dziekana Wydziału Biologii, Uniwersytetu Gdańskiego z dnia 20.09.2019).

Ocenę opracowałem w oparciu o analizę dostarczonych dokumentów:

- autoreferatu przedstawiającego opis dorobku i osiągnięć naukowych,
- rozprawy habilitacyjnej pt.: „Dezynfekcja chemiczna zabytków na podłożu papierowym – skuteczność i zagrożenia” stanowiącej osiągnięcie naukowe
- informacji o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki.

1. Informacje ogólne

Dr Joanna Karbowska-Berent w 1989 roku obroniła pracę magisterską pt. „Lokalizacja Ca^{2+} w znamieniu *Pharbitis nil*” na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Na tym samym wydziale w roku 2003 obroniła pracę doktorską pt.: „Rola promieniowców z rodzaju *Streptomyces* w niszczeniu zabytków z pergaminu”. Od roku 1989 pracuje w Zakładzie Konserwacji Papieru i Skóry, funkcjonującym w ramach Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Zatrudniona jest na etacie starszego wykładowcy w ramach wspomnianego powyżej zakładu od roku 2012.

2. Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w formie monografii

Przedstawione przez dr Joannę Karbowską-Berent osiągnięcie naukowe zrealizowane zostało jako klasyczna monografia. Książka formatu B5 zawiera 217 stron, z czego 182 strony zajmuje wprowadzenie tematyczne wraz z opisem zrealizowanych doświadczeń, interpretacją zebranych danych i dyskusją naukową. Całość zatytułowano „Dezynfekcja chemiczna zabytków na podłożu papierowym – skuteczność i zagrożenia”. Recenzentkami wydawniczymi były dr hab. Marzena Ciechańska, prof. ASP w Warszawie oraz dr hab. Beata Gutarowska, prof. Politechniki Łódzkiej. Za końcową formę monografii odpowiada Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Dr Joanna Karbowska-Berent kieruje uwagę czytelnika na mało znane, dla przeciętnego czytelnika, zagadnienie biodeterioracji papieru, który stanowi podstawowy nośnik wiedzy od czasów starożytnych. Choć w ostatnich latach można zaobserwować wzrost znaczenia technik cyfrowych, to nadal papierowe dokumenty pozostają najlepszą formą trwałego przechowywania informacji. Autorka w przystępny sposób przedstawia historię papieru, zmian w technologii jego produkcji oraz przede wszystkim opisuje szeroki wachlarz mikrobiologicznych procesów odpowiadających za niszczenie struktury papieru. Opis jest doskonale zilustrowany trafnie dobranym materiałem zdjęciowym. Ta część posiada dużo walorów poznawczych i z pewnością stanowi doskonałe kompendium wiedzy dla studentów czy nawet czytelników poszukujących przystępnej wiedzy o mniej znanych problemach naukowych. Warto również podkreślić doskonały stylistycznie język, którym posługuje się Autorka. W sposób szczególny widać dbałość o odpowiedni dobór słów, interpunkcję itp.

W dalszej części dr Joanna Karbowska-Berent wskazuje potrzebę powiązania dużej aktywności biobójczej preparatów wykorzystywanych do konserwacji papieru, z brakiem aktywności względem obiektów umieszczonych na papierze (druku, pisma, fotografii itp.). Ponieważ lista preparatów obecnie stosowanych jest ograniczona, często ze względu na działanie toksyczne względem potencjalnych użytkowników, Habilitantka zwraca uwagę na możliwość wprowadzenia nowych preparatów biobójczych, jednakże wskazuje potrzebę weryfikacji ich działania względem podłoża papierowego. W ten sposób sformułowano cel główny niniejszej rozprawy habilitacyjnej – porównanie nowych preparatów biobójczych z komercyjnie stosowanymi w aspekcie aktywności mikrobiologicznej oraz oddziaływania względem samego papieru. Autorka wprowadza również cele szczegółowe:

1. Wybór preparatów biobójczych, tak aby były one reprezentatywne wobec oferty rynkowej i jednocześnie mogły okazać się przydatne dla realizacji celów pracy.
2. Opracowanie szybkiej i precyzyjnej metody badania skuteczności preparatów biobójczych wobec grzybów strzępkowych rozwijających się na papierze.
3. Ocena skuteczności wybranych preparatów biobójczych wobec reprezentatywnych dla biodeterioracji papieru grzybów strzępkowych.
4. Ocena wpływu preparatów biobójczych na właściwości wybranych rodzajów papieru i mediów na papierze.
5. Ustalenie kryteriów oceny preparatów biobójczych pod kątem ich przydatności do dezynfekcji zabytków na podłożu papierowym.
6. Wskazanie preparatów biobójczych najbardziej odpowiednich dla dezynfekcji zabytkowego papieru po uwzględnieniu ustalonych kryteriów.

Od samego początku, wszystkie badania nastawione są na porównanie skuteczności działania wybranych preparatów przy wykorzystaniu ujednoczonej metodyki. Ponieważ Habilitantka ma bardzo duże doświadczenie praktyczne w tego typu pracach konserwatorskich, doskonale zna powszechnie stosowane procedury i działania, należy jednoznacznie stwierdzić, że cel niniejszych badań jest bardziej użyteczny niż naukowy. Jest to szczególnie widoczne we wnioskach, które są w dużym stopniu raczej przepisem na postępowanie niż naukowym wyjaśnieniem działania. Wynika to z opisowej dyskusji naukowej, w której podkreślono efekt końcowy, nie analizując czynników pod kątem mechanizmu działania, czy selektywności. Bardzo dokładnie omówiono jednak zmiany we właściwościach podłoża papierowego, co ma duże znaczenie z praktycznego punktu widzenia. Jak już zauważono powyżej, wynika to prawdopodobnie z chęci Autorki, do przekazania użytecznej, skondensowanej wiedzy, w postaci przystępnej dla innych. W konsekwencji trudno jednoznacznie odnieść się do wartości niniejszej monografii jako osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę do ubiegania się o kolejny stopień naukowy.

Problemem jaki dostrzegam jest bardzo ograniczone oddziaływanie monografii na środowisko naukowe. W praktyce bardzo niewielka grupa społeczności akademickiej dotrze do niniejszej

pozycji, a jeszcze mniejsza grupa zacytuje ją w swoich pracach. Ponadto opublikowanie pracy w języku polskim, znacznie utrudni, czy wręcz uniemożliwi dostęp środowiska międzynarodowego. Przeszukując bazę SCOPUS słowami kluczowymi „PAPER” AND „BIODETERIORATION” uzyskano 392 pozycje literaturowe, co wskazuje na niewielkie, w porównaniu z innymi zagadnieniami, zainteresowanie świata nauki wskazanym przez Habilitantkę tematem. Nie należy jednak oceniać rangi uzyskanych wyników przez pryzmat popularności tematyki, gdyż w taki sposób można zdyskredytować każdą tematykę, która w danym momencie nie jest promowana przez sytuację geo-polityczną i panującą modę naukową. Trudno również jednoznacznie odnieść się do kwestii czy wybrana przez Habilitantkę dziedzina nauk biologicznych w zakresie biologii jest optymalna dla niniejszego osiągnięcia naukowego. Z racji swojego wykształcenia biologicznego oraz późniejszego doświadczenia zdobytego jako konserwator, Pani dr Joanna Karbowska-Berent ma szansę stać się najlepszym biologiem wśród konserwatorów i najlepszym konserwatorem wśród biologów. Jak już wielokrotnie podkreślałem, należy docenić użyteczny charakter osiągnięcia naukowego, w dużo bardziej większym stopniu niż jego charakter naukowy. Korzystając z nowych narzędzi molekularnych, można było zaplanować badania pod kątem pełnej analizy mikroorganizmów wraz z określeniem głównych czynników (wilgotność, pH, obecność metali ciężkich w farbach drukarskich, czy emulsjach fotograficznych itp.) wpływających na liczebność i strukturę społeczności występujących na podłożu papierowym wybranych, reprezentacyjnych książek dla danej epoki (pod kątem technologii wytwarzania i właściwości papieru). Można by przeanalizować wzajemny udział grzybów i bakterii, oraz prześledzić ekspresję genów odpowiedzialnych za syntezę określonych enzymów, a następnie skonfrontować to z istniejącym opisem dostępnym w literaturze. Z pewnością tak przygotowane dane miałyby większe szanse na opublikowanie w czasopiśmie z listy filadelfijskiej i nosiłyby wyraźne znamiona nowości naukowej. Co ciekawe Habilitantka jest współautorem prac w ramach swojej tematyki badawczej, które ukazały się na łamach czasopism z listy filadelfijskiej. Jedną z nich, Szulc et al. 2018 prezentuje zbliżoną koncepcję badań do przedstawionej powyżej i stanowi bardzo dobry przykład udanej współpracy różnych środowisk naukowych.

Podsumowując uważam, że monografia habilitacyjna jest interesującą i cenną pozycją dla konserwatorów. Przybliżyła im wiedzę biologiczną na poziomie wystarczającym do zrozumienia procesów mikrobiologicznej deterioracji papieru i chemicznego zwalczania tych mikroorganizmów. W odniesieniu do biologów, monografia może budzić pewien niedosyt, jednak nadal stanowi doskonałe źródło inspirujące do podjęcia własnych badań w niniejszej tematyce, będąc dobrym wprowadzeniem teoretycznym – *vide* Szulc et al. 2018.

3. Ocena pozostałej aktywności naukowej

Dr Joanna Karbowska-Berent jest współautorem 6 prac opublikowanych po doktoracie, na łamach czasopism z listy filadelfijskiej. Wśród nich należy wyróżnić 2 artykuły w dobrze rozpoznawalnym *International Biodeterioration & Biodegradation* (Elsevier), 1 w *Building and Environment* (Elsevier), a także 1 w *International Journal of Occupational Medicine and Environmental Health* (Nofel Institute of Occupational Medicine). Pozostałe prace ukazały się w bardziej branżowych czasopiśmie, o mniejszych współczynnikach oddziaływania na środowisko naukowe. Wszystkie artykuły oscylują wokół tematyki badawczej realizowanej przez Habilitantkę, a jej udział procentowy zawiera się w przedziale 10-75%. Analiza bazy Scopus wskazuje ponadto, że dr Joanna Karbowska-Berent jest autorem 4 artykułów w czasopiśmie *Przegląd Papierniczy* (2 x 2015 oraz 2 x 2016). W trzech pracach jest jedynym autorem, a w jednej jednym z dwóch autorów. Sumaryczny IF dla wszystkich prac Habilitantki wynosi 10,955, a liczba cytowań według Scopus wynosi 73. Index Hirscha wynosi 3. Baza Scopus nie obejmuje pracy „The role of microorganisms in the decay of parchment”, *Acta Microbiologica Polonica*.

Całościowo nie jest to dorobek imponujący, jednakże widać, że dzięki nawiązanej współpracy w ostatnich latach pojawiają się prace w czasopiśmie o większej renomie naukowej.

Na dorobek naukowy Habilitantki składają się również dwie monografie:

- Drobnoustroje i owady niszczące zabytki oraz ich zwalczanie, Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2004
- The role of Streptomyces in the Biodeterioration of Historic Parchment, Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 2000

Warto w tym momencie wspomnieć, że za pierwszą monografię w roku 2005 Habilitantka otrzymała Nagrodę Zespołową Ministra Edukacji Narodowej i Sportu. Druga praca została opublikowana przed doktoratem, w związku z czym nie powinna być uwzględniana podczas postępowania habilitacyjnego.

Ponadto Habilitantka jest autorem lub współautorem 13 prac (Wykaz opublikowanych prac naukowych ... Punkt: Publikacje naukowe w czasopismach międzynarodowych lub krajowych ..., str. 5-8, pozycje 1-8, 13-17), które ukazały się na łamach czasopism spoza listy filadelfijskiej, punktowanych przez MNiSW, oraz 4 prac bez takiej punktacji (jw. str. 6-7, pozycje 9-12). Pozostałe prace wyszczególnione w tym punkcie (str. 8-9, pozycje 18-21) zostały opublikowane przed i w trakcie trwania doktoratu. Udział własny Habilitantki jest czasami niejasny, gdyż sformułowania „*Mój wkład w powstanie tej pracy polegał na wykonaniu części badań oraz pomocy w zebraniu literatury.*” nie określają co konkretnie wykonała dr Joanna Karbowska-Berent.

W kolejnym punkcie Habilitantka wymienia opracowania zbiorowe, wśród których w okresie po doktoracie wymienić należy 10 pozycji punktowanych przez MNiSW (Wykaz opublikowanych prac naukowych ... Punkt: Opracowania zbiorowe ..., str. 9-12, pozycje 1-10). Nie do końca wiadomo dlaczego prace te są wyszczególnione jako opracowania zbiorowe, a nie stanowią integralnej części spisu publikacji naukowych spoza listy filadelfijskiej. Ponownie opis udziału w poszczególnych pracach nie jest precyzyjny, choć w przypadku prac mono autorskich można samodzielnie zinterpretować co miała na myśli autorka.

Następnie wymienione zostały dokumentacje dzieł konserwatorskich w liczbie 10. Udział Habilitantki został określony pomiędzy 10-20% i dotyczy przede wszystkim przeprowadzenia badań mikrobiologicznych i wskazaniu odpowiednich metod dezynfekcyjnych. Doskonale potwierdza to obserwacje poczynione podczas analizy monografii – Habilitantka jest praktykiem, który w dużo większym stopniu zwraca uwagę na materialne zachowanie opisywanych obiektów konserwatorskich niż na walory naukowe, jakkolwiek również te aspekty znajdują swoje odzwierciedlenie w pracach autorki.

W sposób szczególny należy podkreślić fakt, że dr Joanna Karbowska-Berent była dwukrotnie kierownikiem projektów badawczych w ramach Komitetu Badań Naukowych:

- Dezynfekcja zabytkowego papieru przy pomocy nowych preparatów biobójczych
- Właściwości zaplamień powodowanych na pergaminie przez promieniowce *Streptomyces rochei* i *S. griseoruber* oraz sposoby ich usuwania

Brak doświadczenia w zdobywaniu i kierowaniu projektami badawczymi jest częstym zjawiskiem wśród habilitantów, dlatego tym bardziej docenić należy aktywność dr Joanny Karbowskiej-Berent na tym polu. Jeden z tych projektów realizowany był przed uzyskaniem tytułu doktora a drugi po jego uzyskaniu. Ponadto Habilitantka uczestniczyła w 15 projektach, których finansowanie realizowane było przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Regionalne Programy Operacyjne czy Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Toruniu. We wszystkich odpowiedzialna była za badania mikrobiologiczne często ze wskazaniem preferowanych sposobów zabezpieczenia artefaktów przed ponowną kolonizacją.

Dorobek naukowy zamyka lista wygłoszonych referatów na międzynarodowych i krajowych konferencjach tematycznych, w liczbie 21, co jest wynikiem dobrym.

Dr Joanna Karbowska-Berent nawiązała współpracę naukową z następującymi ośrodkami naukowymi:

- Zakład Mikrobiologii Technicznej Politechniki Łódzkiej - dr hab. Beata Gutarowska, prof. PŁ)
- Pracownia Chemii Mikrobiocydów, Wydział Biologii UAM - dr hab. Bogumił Brycki
- Centralny Instytut Ochrony Pracy - dr hab. Rafał L. Górny, prof. CIOP-PIB
- Katedra Fitopatologii Leśnej, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu - prof. dr hab. Hanna Kwaśna
- Katedra Entomologii Stosowanej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie - prof. dr hab. Stanisław Ignatowicz
- Katedra Mikrobiologii, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie - dr hab. Tomasz Sawoszczuk

Powyższe zestawienie świadczy o chęci wymiany doświadczeń i chęci dalszego zdobywania wiedzy podczas wspólnych prac badawczych, co pozytywnie świadczy o Habilitantce. Nie ma informacji o współpracy międzynarodowej. Powiązane jest to prawdopodobnie z brakiem długoterminowych staży zagranicznych. Habilitantka od czasu do czasu wyjeżdża na kursy i szkolenia oraz konferencje zagraniczne, jednak na chwilę obecną nie przełożyło się to na aktywną współpracę na poziomie międzynarodowym.

Podsumowując należy obiektywnie stwierdzić, że ocena dorobku naukowego dr Joanny Karbowskiej-Berent nie jest zadaniem łatwym. Podstawowym zadaniem konserwatora jest ochrona artefaktów historycznych w oparciu o solidne podstawy merytoryczne. Z pewnością Habilitantka ustawicznie zwiększa swój potencjał naukowy. Prowadzi badania we współpracy z innymi naukowcami, uczestniczy w konferencjach naukowych. Współpraca naukowa obejmuje krajowe ośrodki naukowe. Bez trudu można dostrzec, że krajowe środowisko branżowe dostrzega w osobie dr Joanny Karbowskiej-Berent specjalistę w zakresie mikrobiologii. Świadczy o tym udział w szeregu ekspertyz i opracowań zleczanych przez odpowiednie instytucje odpowiedzialne za ochronę zabytków. Właśnie ta specyfika pracy powoduje, że nie powinno się porównywać tego dorobku z dorobkiem typowych pracowników naukowo-dydaktycznych, którzy w komfortowych warunkach, wykorzystując niedostępną dla Habilitantki aparaturę badawczą prowadzą wyrafinowane badania podstawowe. Takie porównanie dorobku dr Joanny Karbowskiej-Berent okaże się oczywiście mało korzystne dla Habilitantki. Jednakże zdaniem Recenzenta zaprezentowany dorobek posiada niekwestionowany charakter użyteczny i jest nadal wystarczający aby spełnić wymagania ustawowe w stosunku do osób ubiegających się o stopień doktora habilitowanego.

4. Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego oraz współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi

Dr Joanna Karbowska-Berent zaangażowana jest w prowadzenie szeregu ćwiczeń, laboratoriów oraz wykładów dla studentów. Wśród nich wymienić należy wykłady:

- Ochrona zabytków przed zniszczeniami biologicznymi
- Wybrane zagadnienia z konserwacji zabytków
- Technologia papieru i skóry
- Podstawy archeometrii papieru

- Zniszczenia biologiczne zbiorów muzealnych, profilaktyka i dezynfekcja

W przeszłości Habilitantka prowadziła również zajęcia na Wydziale Sztuk Pięknych oraz na Wydziale Nauk Historycznych UMK:

- Dezynfekcja i dezynsekcja zabytków – dla kierunku Archeologia 1994-2009
- Ochrona zbiorów bibliotecznych, Profilaktyka przechowywania zbiorów bibliotecznych – dla kierunku Bibliotekoznawstwo i informacja naukowa 1998-2008
- Dezynfekcja i dezynsekcja zabytków - Ochrona dóbr kultury 1994-2010

Jak widać z powyższego zestawienia nie ma wątpliwości, że dr Joanna Karbowska-Berent posiada doświadczenie dydaktyczne i aktywnie przekazuje zdobytą wiedzę studentom. Oprócz działalności dydaktycznej Habilitantka zaangażowana jest w prowadzenie wykładów popularyzujących naukę dla różnych grup docelowych – od młodzieży, studentów do inżynierów, techników i specjalistów branżowych. W załączonym spisie (Załącznik 4, Wykaz dorobku), wymieniono 12 wykładów wygłoszonych w okresie 2004-2018. Niniejsze zestawienie dobitnie świadczy, że Habilitantka jest dobrze przygotowana do prowadzenia wykładów.

W roku 2018 Habilitantka pełniła funkcję sekretarza VI Naukowej Konferencji Konserwatorów Papieru i Skóry pt.: „Zabytki - Biologia - Konserwacja. Teoria a praktyka”, która odbyła się 18-19 października na UMK w Toruniu. Odpowiedzialna była za ułożenie programu konferencji wraz z zaproszeniem specjalistów w ww. dziedzinie.

Dodatkowo, w ramach prowadzenia prac badawczych była promotorem 17 prac magisterskich i 1 pracy zrealizowanej w ramach Podyplomowego Studium Muzealniczego (*Ocena skażenia mikrobiologicznego powietrza w wybranych pomieszczeniach Muzeum Narodowego w Warszawie*, 2007). Ponadto pełni funkcję promotora pomocniczego w doktoracie: „*Mikroorganizmy niszczące obiekty zabytkowe, ich wpływ i oddziaływanie w środowisku wewnątrz magazynów i pracowni konserwacji*” – praca realizowana w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy w Warszawie. Promotorem głównym jest prof. dr hab. Rafał Górny.

Ważnym elementem w działalności naukowej jest także członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych. W chwili obecnej Habilitantka nie jest członkiem takich organizacji, jednak w latach poprzednich należała do:

- International Biodeterioration Society, 2014-2016
- Polskie Stowarzyszenie Mykologów Budownictwa, 1998-2004

Habilitantka zrecenzowała 8 publikacji naukowych, 3 projekty dla NCN oraz opracowała recenzję w ramach konkursu o nagrodę im Prof. Józefa Łapińskiego na najlepszą pracę dyplomową z dziedziny papiernictwa.

Ponadto dr Joanna Karbowska-Berent wykazuje aktywność na polu działalności eksperckiej. W latach 2005-2018 wykonała 35 ekspertyz na zamówienie przedsiębiorstw i pracowni konserwatorskich, Ośrodków PAN-u, muzeów, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programów operacyjnych, Funduszy Rozwoju Regionalnego, Archiwum Państwowego w Toruniu i wielu innych. Dodatkowo uczestniczyła w pracach 14 zespołów eksperckich w latach 2005-2012

Zdecydowanie pozytywnie oceniam zaangażowanie Habilitantki w działalność dydaktyczną, oraz współpracę z organizacjami naukowymi. Słabiej oczywiście wypada kwestia recenzowania

publikacji, jednak jest to zrozumiałe ze względu na pewną hermetyczność tematyki badawczej. Wyraźnie widać, że dr Joanna Karbowska-Berent jest ekspertem w swojej dziedzinie i w dobry sposób wykorzystuje zdobytą wiedzę mikrobiologiczną. Widać również stopniowy wzrost aktywności naukowej. Aktywnie uczestniczy w kształceniu kadr naukowych. Ostatecznie uważam, że Pani dr Joanna Karbowska-Berent wykazuje wystarczającą aktywność naukową, dobrą działalność dydaktyczną, a w działalności eksperckiej może nawet stanowić wzór do naśladowania.

5. Ocena formalna

Dokumentację złożoną przez Habilitantkę uważam za wystarczającą do przeprowadzenia oceny osiągnięcia naukowego, aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej.

Zgodnie z art. 16 ust. 4 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2003 Nr 65 poz. 595)

4. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowo-badawcze w dziedzinach nauki i sztuki lub obszarach wiedzy, współpracę międzynarodową, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz uzyskane nagrody.

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196 poz. 1165) w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, ocenę osiągnięć dr Joanny Karbowskiej-Berent przeprowadziłem biorąc pod uwagę wymogi MNiSW:

§ 3. Kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta obejmują:

5). przyrodniczych, nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych oraz nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej

a). autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR);

kryterium spełnione

b) udzielone patenty międzynarodowe lub krajowe,

kryterium niespełnione

c) wynalazki, wzory użytkowe i przemysłowe, które uzyskały ochronę, w tym te, które zostały wystawione na międzynarodowych lub krajowych wystawach lub targach,

kryterium niespełnione

§ 4. Kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy obejmują:

1). autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż znajdujące się w bazach lub na liście, o których mowa w § 3, dla danego obszaru wiedzy;

kryterium spełnione

2). autorstwo lub współautorstwo odpowiednio dla danego obszaru: opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych;

kryterium spełnione

3). sumaryczny impact factor publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania;

kryterium spełnione

4). liczbę cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS);

kryterium spełnione

5). indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS);

kryterium spełnione

6). kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach;

kryterium spełnione

7). międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność odpowiednio naukową albo artystyczną;

kryterium spełnione

8). wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych;

kryterium spełnione

§ 5. Kryteria oceny w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy obejmują:

1). uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych;

kryterium spełnione

2). udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji;

kryterium spełnione

3). otrzymane nagrody i wyróżnienia;

kryterium spełnione

4). udział w konsorcjach i sieciach badawczych;

kryterium niespełnione

5). kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych we współpracy z przedsiębiorcami;

kryterium spełnione

6). udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;

kryterium niespełnione

7). członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych;

kryterium niespełnione

8). osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki;

kryterium spełnione

9). opiekę naukową nad studentami i lekarzami w toku specjalizacji;

kryterium spełnione

10). opiekę naukową nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, z podaniem tytułów rozpraw doktorskich;

kryterium spełnione

11). staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich;

kryterium niespełnione

12). wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców;

kryterium spełnione

13). udział w zespołach eksperckich i konkursowych;

kryterium spełnione

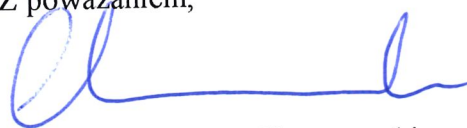
14). recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych.

kryterium spełnione

6. Wniosek końcowy

Na podstawie szczegółowej analizy osiągnięcia naukowego, pozostałej aktywności naukowej, działalności dydaktycznej i organizacyjnej zgodnie z art. 179 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku oraz przepisów wprowadzających ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U.2018.1669) i art. 16 ust. 1 i 4 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 roku (Dz. U. Nr 65, poz 595, z zm. stwierdzam, że dr Joanna Karbowska-Berent spełnia w wystarczającym stopniu warunki określone w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. a także przepisów wykonawczych – Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. i jest przygotowana do samodzielnej pracy naukowej a jej dorobek stanowi wartościowy wkład wiedzy biologicznej w realizowaną działalność konserwatorską.

Z poważaniem,

dr hab. inż. Łukasz Chrzanowski